

جام سی و چهارم به سیرجان رفت

حسرت قهرمانی در ارومیه ماند

فینال سی و چهارمین دوره رقابت‌های لیگ برتر والیبال در سالن فدراسیون و با حضور مسعود سلطانی فر، وزیر ورزش برگزار شد. تیم‌های شهرداری ارومیه و فولاد سیرجان هر کدام یک پیروزی در بازی اول و دوم فینال به دست آورده بودند و در بازی سوم برای کسب جام جدال کردند.

فولاد سیرجان با شکست سه بر یک تیم شهرداری ارومیه موفق شد برای نخستین بار جام قهرمانی لیگ برتر والیبال را کسب کند. تیم شهرداری ارومیه نیز که هزینه زیادی برای حضور در مسابقات کرده بود با تمام ستاره‌هایش همچنان در حسرت قهرمانی باقی ماند.

شاگردان محمدرضا تندروان در ست ابتدایی بازی موفق شدند عملکرد بهتری داشته باشند و ست نخست را با نتیجه ۲۵ بر ۲۳ به سود خود به پایان رساندند.

در ست دوم شاگردان پیمان اکبری در تیم شهرداری ارومیه شروع خوبی داشتند و با نتیجه ۸ بر ۶ نخستین تایم استراحت فنی را به سود خود به پایان رساندند. سیرجان در ادامه کار را در امتیاز ۱۳ به تساوی کشاند اما ارومیه با کسب سه امتیاز متوالی دومین تایم استراحت فنی دوم را نیز با نتیجه ۱۶ بر ۱۳ به سود خود به پایان رساند.

ارومیه در حالی که با نتیجه ۱۹ بر ۱۷ پیش بود اما کسب امتیاز ۱۸ تیم سیرجان منجر به درگیری لفظی بازیکنان دو تیم و سرسرمیران آنها شد که با کارت زرد داور به دو تیم خاتمه یافت. رحمان داوودی با دفاع زیبا موفق شد بازی را در امتیاز ۲۲ به تساوی بکشاند و با دفاع تماشایی دیگر موفق به پیش افتادن تیمش مقابل حریف شد. در نهایت سیرجان با سرویس صابر کاظمی پیروز جدال تماشایی دو تیم در ست دوم شد.

شاگردان تندروان در تیم سیرجان، ست سوم را با انگیزه زیاد آغاز کردند و موفق شدند با نتیجه چهار بر یک پیش بیفتند تا اکبری مجبور به تقاضای تایم استراحت برای اختلال در امتیازگیری تیم سیرجان شود. وقفه ایجاد شده نیز تاثیرگذار بود و ارومیه با کسب سه امتیاز متوالی کار را به تساوی چهار - چهار کشاند.

در نهایت شهرداری ارومیه در رقابت نزدیک ست سوم پیروز شد. دو تیم در ست چهارم، بازی نزدیک و برابری را آغاز کردند و نخستین تایم استراحت فنی با نتیجه هشت بر ۶ به سود فولاد سیرجان به پایان رسید. دومین تایم استراحت فنی نیز با برتری ۱۶ بر ۱۳ شاگردان تندروان همراه شد. در نهایت سیرجان پیروز و قهرمان شد.

با بسته شدن پرونده لیگ برتر والیبال با قهرمانی تیم فولاد سیرجان حالا همه نگاه‌ها به تیم ملی است. در همین راستا ولادیمیر آلکنو، سرمربی تیم ملی والیبال ایران اسامی ۲۷ بازیکن را برای حضور در اردوی نخست تیم ملی اعلام کرد. طبق اعلام قبلی قرار بود که نخستین اردوی تیم ملی روز هفتم فروردین آغاز شود، اما امکان دارد با هماهنگی‌هایی که صورت خواهد گرفت این تاریخ جابه‌جا شود، چرا که گفته می‌شود از بین ۲۷ بازیکن مدنظر آلکنو حدود ۹ بازیکن به دلیل لژیونر بودن و آسیب‌های جزئی نمی‌توانند در اردوی نخست حاضر باشند. همچنین حدود ۹ بازیکن هم در فینال بازی کردند و به دلیل خستگی نیاز به زمان دارند تا ریکاوری کنند.

آلکنو در حالی لیست مدنظر خود را تهیه کرده که پیش از این محمدرضا داوورنی رئیس فدراسیون والیبال ادعا کرده که هر ۱۴ سرمربی حاضر در رقابت‌های لیگ برتر والیبال، بازیکنان توانا و فنی خود را برای حضور در اردوهای ملی معرفی خواهند کرد که پس از بررسی کادر فنی، فرصت حضور در اردوهای تیم ملی را خواهند داشت. این در حالی است که لیست اسامی آلکنو نشان می‌دهد که او پس از بررسی فیلم بازی‌ها، بازیکنان مد نظرش را دعوت کرده و سرمیران لیگ نقشی در بازیکنان دعوتی نداشته‌اند.

چهره‌ها و اتفاقات خاص ۹۹ در یک نگاه**لطفا فراموش شو!**

آر آر هنورد

احساس واقعی خیلی از هواداران فوتبال در خصوص سال ۹۹، تقریباً همان چیزی است که خداداد عزیزی به زبان آورد. البته که او کلمه‌های چندان خوشایندی را برای بیان احساسش انتخاب نکرد اما تقریباً همه مردم ایران با این کلمه‌ها موافق بودند. ۹۹، سالی است که دوست داریم خیلی زود فراموش‌اش کنیم. هر چند که این سال اتفاقات و ماجراهای مثبتی برای بعضی ستاره‌ها و تیم‌ها نیز به دنبال داشته است. باید امیدوار باشیم یک سال بعد در چنین روزهایی، هراس کرونا را کنار بزنیم و در آستانه سال نو، دیگر نگران از دست دادن عزیزانمان نباشیم. آن وقت می‌شود فقط و فقط از فوتبال حرف زد و لذتش را برد!

اتفاق ویژه سال: فوتبال برگشت

سال ۹۹ در دوری محض از فوتبال شروع شد. چرا که بحران کرونا در کشور از اواسط اسفندماه اوج گرفته بود. در شروع این سال هیچ خبری از مسابقات لیگ برتر نبود اما فوتبال بالاخره برگشت و راهش را ادامه داد. خیلی‌ها دوست داشتند لیگ ناتمام بماند. خیلی‌ها حتی اصرار داشتند که اگر فوتبال‌یستی کرونا بگیرد، فوتبالش تمام می‌شود. با وجود همه موج‌های منفی اما لیگ برتر دوباره احیاء شد و نوزدهمین فصل از آن سرانجام به پایان رسید. لیگ برتر بیستم هم راهش را آغاز کرد و حالا بیش از نیمی از آن هم سپری شده است. اگر چه در غیاب تماشاگرها، فوتبال شور و حال همیشگی‌اش را نداشت اما باز هم بازگشت فوتبال و تسلیم نشدن مقابل کرونا، ارزش و اهمیت زیادی داشت. حالا دیگر هیچ کس ایده تعطیلی رقابت‌های فوتبال را مطرح نمی‌کند و هیچ کس هم نگران این نیست که اگر کرونا بگیرد، فوتبالش به پایان خواهد رسید!

حسرت سال: غم مهر داد و علی...

تلخ ترین، گزنده ترین و نابودکننده‌ترین اتفاق سال ۹۹، از دست دادن دو چهره مشیرین و دوست‌داشتنی بود. مهرداد میناوند و علی انصاریان به فاصله چند روز در بیمارستان بستری شدند و متأسفانه تلاش‌ها برای نجات دادن آنها از چنگ ویروس کرونا، بی‌نتیجه ماند. دو مهمان پخش زنده دربی در صفحه رسمی باشگاه پرسپولیس، خیلی دیر به بیمارستان مراجعه کردند و همین موضوع شرایط نگران‌کننده‌ای را برای‌شان به وجود آورد. هیچ کس انتظار نداشت دو ستاره پرحوریه فوتبال ایران، در این مبارزه

شکست بخورند اما آنها بخش مهمی از لیخندهای فوتبال ایران را برای همیشه با خودشان بردند. اسم مهرداد و علی، همیشه به شوخی و لیکند گره خورده بود. آنها بمب روحیه بودند و انرژی همیشگی‌شان، دیگران را هم تحت تاثیر قرار می‌داد. به همین خاطر بود که از دست دادن آنها در یک بازه زمانی کوتاه، شوک و حشمتناکی به مردم ایران وارد کرد. ماجرا فقط در فوتبال خلاصه نمی‌شد. تک تک مردم ایران با این دو چهره خاطر داشتند و به خاطر رفتن‌شان اندوهگین شدند.

تیم سال: پرسپولیس

عنوان بهترین تیم سال ۹۹ فوتبال ایران، همانند چند سال گذشته برازنده پرسپولیس به نظر می‌رسد. قهرمان در این سال دوباره قهرمانی لیگ برتر را جشن گرفتند و به اولین تیم در تاریخ فوتبال ایران تبدیل شدند که در چهار فصل متوالی لیگ به قهرمانی می‌رسد. این سال برای قهرمان اتفاق مهم‌تری هم داشت. آنها برای دومین بار در سه سال گذشته راهی فینال لیگ قهرمانان آسیا شدند. هر چند که نتیجه نهایی این فینال برای همبازی‌های مهدی شیری خوشایند نبود اما عبور از همه رقبای غرب آسیا و رسیدن دوباره به فینال، یک اتفاق تاریخی برای این تیم محسوب می‌شد.

بازیکن سال: مهدی طارمی

فوتبال ایران در سال ۹۹، ستاره‌های درخشان و ارزشمند زیادی داشت. مهره‌هایی که چه در لیگ ایران و چه در لیگ‌های خارجی خوش درخشیدند و موفقیت قابل توجهی به دست آوردند. بهترین ستاره این سال اما بدون شک «مهدی طارمی» بود. بازیکنی که لباس پورتورابرتن کرد در بزرگ‌ترین باشگاه لیگ پرتغال، به یک ستاره کلیدی تبدیل شد. طارمی خیلی زود خودش را از نیمکت پورتورابرت جدا کرد و با گل‌های درخشان و پناالتی‌های متعددی که برای این تیم گرفت، نقش مهمی در صعود باشگاه به یک چهارم نهایی لیگ قهرمانان اروپا داشت. طارمی و پورتورابرت این فصل لیگ قهرمانان باشاند. آنها تا همین جا هم با حذف یووه و رونالدو،

فوتبال ایران در سال ۹۹، ستاره‌های درخشان و ارزشمند زیادی داشت. مهره‌هایی که چه در لیگ ایران و چه در لیگ‌های خارجی خوش درخشیدند و موفقیت قابل توجهی به دست آوردند. بهترین ستاره این سال اما بدون شک «مهدی طارمی» بود

اتفاق روز

آخرین مسابقه پرسپولیس در سال ۹۹ در شرایطی برگزار می‌شود که نام محمد انصاری در فهرست نفرات تیم یحیی دیده نخواهد شد. انصاری همچنان اصرار به فسخ قرارداد با باشگاه دارد و پرسپولیس‌ها هم ظاهراً با این تصمیم مخالف هستند. جالب اینکه باشگاه تقریباً همیشه در موضع مخالف انصاری قرار گرفته

دست به یک شگفتی بسیار بزرگ زده‌اند.

مربی سال: یحیی گل محمدی

پس از چندین سال کار در لیگ برتر، یحیی بالاخره در سال ۹۹ اولین قهرمانی‌اش در این لیگ را در قامت یک مربی جشن گرفت. او که وارث برانکو کالدرون شده بود، پرسپولیس را با اختلاف فاحش روی سسکوی اول لیگ برتر قرار داد. یحیی تبدیل به اولین مربی ایرانی تاریخ باشگاه نیز شد که پرسپولیس را به فینال لیگ قهرمانان آسیا می‌برد. در آخرین روزهای سال ۹۹، گل محمدی و تیمش همچنان صدرنشین لیگ برتر هستند. آنها در این سال بیشتر از هر تیم دیگری امتیاز جمع کرده‌اند.

خیانت سال: احسان علی‌علی

اینکه علی کریمی شانس برای ریاست فدراسیون فوتبال ندارد، مثل روز روشن بود اما هیچ کس انتظار نداشت در این انتخابات، حتی کاپیتان تیم ملی هم به جادوگر رای ندهد! داوربین‌های کنجکاو عکاس‌ها در سالن برگزاری انتخابات، رای احسان را شناسایی کردند و مشخص شد که آجور لو انتخاب او برای کرسی ریاست بوده است. همه می‌دانستند روسای هیات‌های فوتبال پشت کریمی در نمی‌آیند اما هیچ کس توقع نداشت فوتبالی‌ها نیز به او پشت کنند. در نهایت این شهاب‌الدین عزیزی خادم بود که توانست به عنوان رییس جدید فدراسیون فوتبال ایران معرفی شود.

محروم سال:**عیسی آل‌کثیر**

هیچ کس به اندازه عیسی آل‌کثیر، فراز و نشیب را در سال ۹۹ درک نکرده باشد. او در همین سال به پرسپولیس ملحق شد و خیلی زود درخشش در این باشگاه را آغاز کرد. عیسی یکی از نفرات کلیدی تیم در مسیر رسیدن به فینال غرب آسیا بود اما به خاطر یک شادی ۶ ماهه از همه فعالیت‌های فوتبالی و حتی از حضور در تمرین باشگاه پرسپولیس محروم شد. عیسی حالا آخرین روزهای محرومیت را سپری می‌کند و امیدوار است خیلی زود دوباره به ترکیب تیم یحیی برگردد.

بدشانس سال: دراگان اسکوچیچ

بدشانس‌ترین چهره سال ۹۹ بدون شک دراگان اسکوچیچ بود. در درجه اول، ماجرای کرونا شرایط او و تیمش را به شدت تحت تاثیر قرار داد. بعد هم که بارای ای.اف.سی ایران در جایگاه تیم میزبان، ملزم به برگزاری ادامه دور مقدماتی جام جهانی در زمین بحرین شد. همین دو اتفاق بزرگ کافی به نظر می‌رسند تا سرمربی کروات این روزهای تیم ملی را بدشانس‌ترین چهره فوتبالی سال ۹۹ بدانیم. با این روند بعید نیست کنفدراسیون فوتبال آسیا استفاده از توپ فوتبال در جریان دیدار با بحرین را برای تیم ملی ممنوع کند! اساساً صادر شدن هیچ حکمی علیه فوتبال ایران از سوی ای.اف.سی این روزها غیرممکن به نظر نمی‌رسد.

بازنده سال: محمود فکری

سال ۹۹ برای محمود فکری خیلی خوب شروع شد اما مرد بدون شکست نیمکت‌ناسنجی با رفتن به استقلال همه چیز را خراب کرد. او خیلی زود در جمع آبی‌ها به یک مربی بازنده تبدیل شد و در نهایت نیمکت این باشگاه را ترک کرد. انتشار جملات این مربی پس از شکست روبه‌روی فولاد، بزرگ‌ترین ضربه را به اعتبار فکری در لیگ برتر زد.

بازگشت سال: دوباره فرهاد

برای سومین بار در سه سال گذشته، فرهادمجیدی باز به سرمربی استقلال شد. باز هم به محض برکناری یک مربی از باشگاه، این فرهاد بود که سکان هدایت آبی‌ها را بر عهده گرفت. مجیدی در دو تجربه قبلی هم عملکرد قابل قبولی داشته اما هر بار به شیوه‌نهنچندان مناسبی از این باشگاه جدا شده است. او این بار قصد دارد زمان بیشتری در استقلال دوام بیاورد و به اولین جامش روی نیمکت این تیم دست پیدا کند.

متضرر سال: ذوب آهن

سال ۹۹ دوباره ثابت کرد که قدرند جای خالی کمک داور ویدئویی در فوتبال ایران احساس می‌شود. در شروع لیگ برتر بیستم، ذوبی‌ها در چند مسابقه متوالی به شدت از اشتباه‌دوری ضرر کردند. در نهایت هم رحمان رضایی شغلش را از دست داد. جالب اینجاست که حتی از فصل آینده لیگ فوتبال عراق هم با وی.ای.آر برگزار می‌شود اما در لیگ برتر ایران خبری از این تکنولوژی نیست.

غایب سال: علی دایی

غایب بزرگ سال ۹۹ علی دایی بود که در این سال هم هدایت هیچ تیمی را بر عهده نگرفت. بعضی‌ها معتقدند خانه نشینی دایی اجباری و دستوری است اما به نظر می‌رسد خود این مربی همچنان تمایلی به کار در بیرون از تهران ندارد. در این سال بحث پیشنهاد باشگاه اورتون به شهریار نیز مطرح بود که ظاهراً هنوز به نتیجه نرسیده است.

پدیده سال: محرم نویدکیا

بدون تردید عملکرد محرم روی نیمکت سپاهان در سال ۹۹ فراتر از حد انتظار بوده است. تصور می‌شد او هم مثل سایر مربیان جوان لیگ، شروع خوبی را تجربه نکند و برای درخشیدن به زمان زیادی نیاز داشته باشد اما محرم پس از چند ماه سپاهان را به یک مدعی جدی قهرمانی در لیگ برتر تبدیل کرده است. فرم عالی مهره‌هایی مثل سروش رفیعی و سجاد شهپاززاده نیز نشان می‌دهد که همه مهره‌های

بدشانس‌ترین چهره سال ۹۹ بدون شک دراگان اسکوچیچ بود. در درجه اول، ماجرای کرونا شرایط او و تیمش را به شدت تحت تاثیر قرار داد. بعد هم که برای ای.اف.سی ایران در جایگاه تیم میزبان، ملزم به برگزاری ادامه دور مقدماتی جام جهانی در زمین بحرین شد

سپاهان در این فصل، حال و هوای بسیار مثبتی دارند.

منجیق سال: نادر محمدی

یکی از خاص‌ترین و عجیب‌ترین چهره‌های فوتبال ایران در سال ۹۹ نادر محمدی بوده است. بازیکنی که به خاطر حرکات آکروباتیک و پر تاب‌های بلندش به شدت مورد توجه قرار گرفته و چشم‌ها را خیره کرده است. حتی بعضی از صفحات و رسانه‌های خارجی نیز به پر تاب‌های بلند و خاص نادر واکنش نشان داده‌اند. محمدی با این توانایی، ممکن است دیر یا زود راهی باشگاه‌های بزرگ‌تر شود اما او باید مراقب باشد که پر تاب‌هایش، تنها استعداد فوتبالی‌اش نشوند و در زمین کارهای دیگری هم برای انجام دادن داشته باشد.

راه محمد انصاری از پرسپولیس جدا می‌شود

تاوان سنگین سکوت!

دوربین‌ها به لوگوی پرسپولیس بوسه می‌زد و در شبکه‌های اجتماعی برای هواداران نامه فدایت شوم می‌نوشت، ماجرا به شدت فرق می‌کرد. انصاری تاوان سکوتی را می‌دهد که در همه این سال‌ها به نمایش گذاشته است. تاوان آرامشی را که ظاهراً نباید در رفتار یک فوتبالیست وجود داشته باشد. او به لحاظ فنی همیشه یک بازیکن درجه یک بوده و از هیچ تلاشی برای سرخ‌ها دریغ نکرده اما تقریباً هیچ حمایتی از سوی باشگاه ندیده است. این ماجرا نشان می‌دهد که فوتبالیست‌های جوان‌تر باید چه راه و روشی را برای خودشان در نظر بگیرند. این ماجرا نشان می‌دهد که در فوتبال ایران، سکوت و آرامش اصلاً جواب نمی‌هد و این هیاهو است که همیشه خریدار دارد. از همین امروز، باید به تماشای بازی‌های پرسپولیس بدون حضور انصاری در فهرست ۱۸ نفره عادت کنیم. بازیکنی که انگار از مدت‌ها قبل از فهرست باشگاه خارج شده و جزو اولویت‌های پرسپولیس نبوده است.

برود تا در تیم دیگری، فرصت بیشتری برای بازی به دست بیاورد اما سرخ‌ها همچنان این درخواست را نمی‌پذیرند و همکاری لازم را با او انجام نمی‌دهند. تجربه تلخ محمد انصاری، نشان می‌دهد که سکوت و آرامش، فوتبالیست‌ها را در ایران به قربانی تبدیل خواهد کرد. یعنی اگر همواره سرت به کار خودت باشد، هیاهو درست نکنی، برای باشگاه حاشیه به وجود نیآوری و سروصدا زیادی نداشته باشی، به هیچ قیمتی دیده نمی‌شوی و باشگاه حرفت را نمی‌خواند. اگر انصاری هم گاهی در رسانه‌ها گرد و خاک به پا می‌کرد، اگر مدام درخواست افزایش حقوق را با باشگاه مطرح می‌کرد و به دنبال اصلاح قرارداد می‌رفت، اگر وقت و بی وقت روبه‌روی

می‌دهد، رفتاری که در این سال‌ها با این مدافع سختکوش شده، اصلاً شایسته به نظر نمی‌رسد. او با همه وجود برای پرسپولیس جنگیده اما احترام لازم را از این تیم دریافت نکرده است. انصاری دوبار در لباس قهرمان به شدت مصدوم شده و آینده فوتبالی‌اش را به خطر انداخته اما باشگاه در شرایط حساس به خوبی از او مراقبت نکرده است. حتی همین حالا هم با وجود در اختیار داشتن این بازیکن، سرخ‌ها به سراغ فرشاد فرجی رفته‌اند تا نشان بدهند که روی انصاری حساب چندانی باز نمی‌کنند. محمد به لحاظ فنی، قابلیت‌های بسیار زیادی دارد و زمانی پای ثابت اردوهای تیم ملی بوده اما تا دو نیمکت‌نشین در پرسپولیس، شرایطش را تحت تاثیر قرار می‌دهد. او می‌خواهد از باشگاه